

Všetko na väčšiu slávu Božiu a na spásu ľudí!

Laický apoštolát a laický apoštol

(Pomôcka pre laický apoštolát a pre laických apoštolov)

(Aktualizované vydanie)

© Miroslav Priecel

Tento ebook je možné zadarmo a voľne šíriť v rámci Katolíckej cirkvi. Je určený na pomoc biskupom, kňazom, rehoľníkom a laikom. Možné si ho vytlačiť na tlačiarňu aj darovať v tlačenej alebo elektornickej forme.

Obsah:

1. Úvod	4
2. Laický apoštolát	4
2.1 Charakteristika laického apoštolátu	4
2.2 Poslanie „Chod'te a ohlasujte"	6
2.3 Kerygma	8
2.4 Vedenie Duchom Svätým a prosba o jeho svetlo a silu	8
2.5 Rozlišovanie	9
2.6 Úmysel	10
2.7 Modlitba denne	10
2.8 Dôležitosť lásky v srdci pri apoštoláte	11
2.9 Kto je hoden, ale hriešnikov, aby sa kajali	12
2.10 Oblasti laického apoštolátu a ich rozšírenie	12
2.11 Talenty a dary využiť	13
2.12 „Bezo mňa nemôžete nič..."	14
2.13 Minútový apoštolát	14
2.14 Spolu s Cirkvou a duchovnými otcami	16
2.15 Využiť príležitosti s nádejou	17
2.16 Tvorivosť pri apoštoláte	18
2.17 Ak prinášame ovocie ako plodná ratolesť	18
2.18 Čo, keď príde vyhorenie?...	19
2.19 Pomoc pri vyhorení = väčšia dôvera voči Pánu Bohu	20
3. Laický apoštol – charakteristika	22
3.1 Povolanie laického apoštola	22
3.2 Poslanie	24
3.3 Miesto laického apoštola v Cirkvi	24
3.4 Vzťahy	25
3.5 Sväté Písmo - vzťah k nemu	25
3.6 Podľa najlepšieho vedomia a svedomia	26
3.7 Neužitoční sluhovia, ale dôverujúci Bohu	27

3.8 Život poľa Evanjelia	28
3.9 Vedenie Duchom Svätým a dôvera voči nemu	28
3.10 Skúmanie duchov	29
3.11 Dobrá vôľa laického apoštola	29
3.12 Sloboda Božích detí	30
3.13 Zlaté pravidlo	30
3.14 Milosrdenstvo	31
3.15 Tým čo milujú Boha všetko slúži na dobré	31
3.16 Dobrom premáhať zlé	32
3.17 Dôležitosť lásky v srdci	32
3.18 Akou mierou	33
3.19 Dobré skutky aby chválili Nebeského Otca.....	33
3.20 Božské Srdce Ježišovo a Deviatnik k Božskému Srdcu	33
3.21 Modlitba denne	34
3.22 Odpustenie	35
3.23 Láska je trpezlivá	35
3.24 Sviatosti	36
3.25 Spytovanie svedomia a pokánie	36
3.26 Svätosť	38
3.27 Duchovné vedenie kňazom	39
3.28 Štúdium	39
3.29 Talenty a dary – rozvoj	40
3.30 Pokora	41
3.31 Pokánie potrebujeme aj proti farizejstvu	42
3.32 Trpezlivosť	43
3.33 Sebazápor úmysly	43
3.34 Práca a zamestnanie	44
3.35 Zložiť svoje starosti na Pána	44
3.36 Životospráva	45
3.37 Rozlišovať podstatné	45
3.38 Kto hovorí a tak koná	46
3.39 Neboj sa, len ver!	46
3.40 Poklona Pánu Bohu v duchu a v pravde	47
4. Záver	47

1.Úvod

Dnešná doba prináša veľké vymoženosti techniky. No veľké možnosti vyžadujú veľkú zodpovednosť. Je ťažké vyznať sa v záplave informácií, spracovať ich, a správne sa rozhodovať. My - kresťania - vieme, že tento život je prípravou na večnosť. Nie je jedno, ako sa rozhodujeme my, nie je jedno, ako sa rozhodujú naši blízni. Veľkou pomocou je Boží Syn - Ježiš Kristus - živé Božie Slovo, ktoré je pre nás aj živým Svetlom pre naše chodníky. Ukazuje nám správnu cestu životom, aby sme sa my, a naši blízki či vzdialení, dostali k žitiu lásky v tomto živote na svete, a potom do večného života v nekončiacej láske v blaženosti u nášho Dobrého Pána Boha v Nebi. Aj o tom je laický apoštolát, ktorý, ak je požehnaný Dobrým Pánom Bohom, tak pomáha tým, ktorí sa s nami stretnú, aby cez nás spoznali Ježiša ako Živého Božieho Syna v našom srdci. A to je zase jedna z povinností kresťana, aby o Ježišovi svedčil ako apoštol. Či už ako zasvätená osoba v duchovnom povolaní, alebo ako laický apoštol v povolaní laického apoštola. O týchto dôležitých súčastiach života kresťana hovorí aj tento ebook.

2. Laický apoštolát

2.1 Charakteristika laického apoštolátu

Laický apoštolát je ohlasovanie a oslavovanie Ježiša Krista-Božieho Syna laickými veriacimi, a to aj svojimi slovami, ale hlavne svojím životom Evanjelia v každodennom živote. Laický apoštolát je vo svojej podstate kristocentrický - teda cieľom a zmyslom laického apoštolátu je Kristus. Každý kresťan si má byť vedomý slov Svätého Písma o Kristovi: **„On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený zo všetkého stvorenia, lebo v ňom bolo stvorené všetko na nebi a na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny aj panstvá, kniežatstvá aj mocnosti. Všetko je stvorené skrze neho a pre neho.“ (Kol 1,15-16)**

Všetkých laikov v Cirkvi oslovujú Ježišove slová v Evanjeliu: „**Lebo Nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najat' robotníkov do svojej vinice. Zjednal sa s robotníkmi po denári za deň a poslal ich do svojej vinice.**” (Mt 20,1-2) Je mnoho dokumentov Rímsko-katolíckej cirkvi, ktoré sa zaoberajú apoštolátom, predevanjelizáciou a evanjelizáciou. V ich textoch sa mnoho cirkevných otcov zaoberá aj laickým apoštolátom. Povolanie laikov k apoštolátu je veľmi pekne vyjadrené v apoštolskej exhortácii „Christifideles laici”. V úvode sa, okrem iného, píše : „Chod'te aj vy. Volanie je adresované nielen pastierom, kňazom, rehoľníkom. Ono zahŕňa všetkých. Aj laici sú osobne Pánom povolaní a prijímajú od neho poslanie pre Cirkev a pre svet. Gregor Veľký pripomína túto skutočnosť, keď káže ľudu a takto komentuje podobenstvo o vinici: Preskúmajte, najmilší bratia, svoj spôsob života a vid'te, či ste už Pánovými robotníkmi. Každý jeden z vás nech premyslí, čo robí a nech rozmýšľa, či slúži Pánovej vinici.” V podobnom duchu pokračujú aj slová: „Svätý Koncil teda naliehavo prosí v Pánu všetkých laikov, aby ochotne, veľkodušne a s pohotovým srdcom odpovedali na hlas Kristov, ktorý ich v túto hodinu volá so zvýšenou nástoľčivosťou i na podnety Ducha Svätého. Najmä mladší, nech príjmu túto výzvu s nadšením a veľkoryso v povedomí, že sa vzťahuje na nich, lebo sám Pán prostredníctvom tohto svätého Cirkevného Snemu opätovne pozýva všetkých laikov, aby sa okolo neho čoraz tesnejšie zomkli a mali účasť na jeho spasiteľnom poslaní, považujúc jeho záujmy za svoje vlastné (por. Flp 2,5). On ich znovu posielal do každého mesta a všade tam, kam sám hodlá prísť. (por. Lk 10,1)” Tieto slová oslovujú každého kresťana - laika, aby priložil svoju ruku ku dielu Tajomného tela Kristovho, ktorým je Cirkev. Zo správy TKKBS o homílii pápeža Františka zo dňa 29.októbra 2018, ktorú predniesol na Synode mladých vo Vatikáne uvádzame: „Vatikán 29. októbra (RV) V Bazilike sv. Petra vo Vatikáne slávil pápež František liturgiu pri príležitosti ukončenia biskupskej synody o mladých za účasti viac než troch stoviek synodálnych otcov a sedemtisíc ľudí. Pri slávnosti v zelenej liturgickej farbe s textami 30. cezročnej nedele pápež František v homílii vyzval k trom krokom podľa vzoru Ježišovho stretnutia so slepcom Bartimejom. Aby sme pomohli hľadájucejmu človeku napredovať vo viere,

je potrebné počúvať ho, byť mu blízkymi a ukázať mu vlastné svedectvo. "Viera prechádza životom. Keď sa viera sústreďuje čisto len na vieroučné formuly, riskuje že bude hovoriť len k hlave, bez toho aby sa dotkla srdca. A ak sa sústreďuje len na činnosť, hrozí jej, že sa stane moralizovaním a zúži sa na sociálny rozmer. Viera je naopak život, znamená to prežívať Božiu lásku, ktorá nám zmenila existenciu. Nemôže byť doktrinalistami či aktivistami, sme pozvaní udržiavať Božie dielo Božím spôsobom, v blízkosti: blízki jemu, vo vzájomnej jednote medzi nami, blízki bratom. Blízkosť: hľať tajomstvo pre odovzdanie jadra viery, nie nejakého vedľajšieho aspektu. Stať sa blízkymi a prinášať Božiu novosť do života brata, to je protilátka proti pokušeniu pripravených receptov. Pýtajme sa, či sme kresťanmi schopnými stať sa blízkymi, vyjsť z našich kruhov, aby sme objali tých, čo „nie sú z našich“ a ktorých Boh zanietene hľadá. Existuje vždy to pokušenie, ktoré sa často objavuje v Písme: umyť si ruky. To je to, čo robí zástup v dnešnom evanjeliu, to je to, čo spravil Kain voči Ábelovi. To je to, čo urobí Pilát voči Ježišovi, umytie si rúk. My naopak chceme napodobniť Ježiša, a tak ako on si ruky zašpiniť. On, ktorý je cesta (porov. Jn 14,6), pre Bartimeja sa zastavil na ceste. On, svetlo sveta (porov. Jn 9,5) sa sklonil k slepcovi. Uznajme, že Pán si zašpinil ruky pre každého z nás a pozerajúc na kríž začnime odtiaľ, od pripomenutia si, že Boh sa stal mojím blížnym v hriechu a smrti. Stal sa mojím blízkym: všetko začína tu. A keď sa pre jeho lásku aj my staneme blížnymi, staneme sa nositeľmi nového života: nie učiteľmi všetkých, nie odborníkmi na posvätno, ale svedkami lásky, ktorá zachraňuje," povedal v homílii Svätý Otec František.

Staneme sa ohlasovateľmi Božej lásky, a to je nádherné povolanie a poslanie pre každého kresťana.

2.2 Poslanie „Chod'te a ohlasujte"

Azda každý kresťan už počul slová Svätého Písma, kde Ježiš poveruje svojich učeníkov: „... **Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium**

všetkému stvoreniu." (Mk 1ž,15) Tieto slová adresoval svojim učeníkom a všetkým svojim nasledovníkom. Pobádajú nás aj Ježišove slová v podobenstve o talentoch: „**Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: »Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.« Jeho pán mu povedal: »Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.« Predstúpil ten, čo dostal dva talenty, a vravel: »Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie dva.« Jeho pán mu povedal: »Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.« Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: »Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Bál som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.« Jeho pán mu povedal: »Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov. Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. A neužitočného sluha vyhodíte von do tmy; tam bude plač a škripanie zubami.«** (Mt 25,14 - 30) Tieto slová majú pobádať aj nás do svedectva o Kristovi v našom srdci. Naša viera, nádej a láska sú ako tie talenty, ktoré volajú po rozmnožení. Máme vydávať svedectvo každý deň práve svojím životom podľa Evanjelia, pomáhať ľuďom spoznávať Ježiša v našom srdci, a tak rozmnožovať talenty našej viery, nádeje a lásky.

2.3 Kerygma

Základom poslstva evanjelia sú slová: „***Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.***” (Jn 3,16) To je kerygma, ktorá vyjadruje hĺbku Božieho poslstva človeku všetkých čias. To je aj základ a podstata nášho apoštolátu. Úlohou apoštolátu je odovzdávať kerygmu o tom, že Boh je živá láska a miluje každého človeka. Aj toho, s ktorým práve hovoríme.

2.4 Vedenie Duchom Svätým a prosba o jeho svetlo a silu

Ježiš nás slovami Svätého Písma upozorňuje: „**Lenže hovorím vám pravdu: Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odídem, pošlem ho k vám. A keď príde on, ukáže svet, čo je hriech, čo spravodlivosť a čo súd. Hriech je, že neveria vo mňa, spravodlivosť, že idem k Otcovi a už ma neuvidíte, a súd, že knieža tohto sveta je už odsúdený. Ešte veľa vám mám toho povedať, ale teraz by ste to nezniesli. Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale bude hovoriť, čo počuje, a zvestuje vám, čo má prísť. On ma oslávi, lebo z môjho vezme a zvestuje vám. Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám.**” (Jn 7, 7-14) O Tešiteľovi - Duchu Svätom - hovorí Ježiš aj na inom mieste: „**A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky - Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás.**” (Jn 14, 16-19) O Ducha Evanjelia - Ducha Svätého - treba stále prosiť, lebo len On nás uvedie do plnej pravdy. Pre kvalitné ohlasovanie Radostnej zvesti potrebujeme Božiu pomoc. No môžeme dôverovať Ježišovým slovám: „**Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.**” (Jn 14,26) Je potrebné aby sme si neustále vyprosovali Ducha Svätého, jeho silu a svetlo, lebo on nás uvedie do plnej Kristovej pravdy. Veľkou pomocou od Pána je sviatosť

birmovky, pri ktorej dostávame plnosť darov Ducha Svätého. A práve tieto dary nám veľmi pomáhajú aj pri apoštoláte. Je dôležité pri našom každodennom živote spolupracovať s našimi duchovnými darmi a talentami, aby boli na slávu Božiu a na spásu ľudí. Na spásu našu, našich blízkych aj vzdialených. Je možné spolupracovať s Duchom Svätým podľa jeho vnuknutí, no je nevyhnutné skúmať vnuknutia, či sú skutočne od Ducha Svätého. Môžu byť totiž aj od nás, alebo od zlého. Preto je potrebné, aby sme vnuknutia skúmali podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia vo svetle Svätého Písma a učenia Cirkvi. Je zároveň potrebné zvažovať, či vnuknutie nie je pokúšaním na dobré, teda sa javí ako dobré, ale prináša zlé ovocie, alebo vedie ku menšiemu dobru ako iná voľba. Treba zodpovedne rozlišovať, či je vnuknutie, ktoré máme, naozaj od Božieho Ducha. Podľa ovocia poznáme strom. Ovocie Ducha Svätého sa spomína vo Svätom Písme: **„Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet.”** (Gal 5,22-23) Preto pri spolupráci s vnuknutiami treba zachovať múdrosť a opatrnosť. V prípade zvlášť dôležitých záležitostí ja dobré, okrem nášho skúmania, a toho, či s tým súhlasí svedomie, aj vypočuť si názor kňaza Katolíckej cirkvi. Treba si pri apoštoláte vzbudzovať dôveru k Bohu, lebo Ježiš povedal: **„Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo.”** (Jn 15,26) Ak máme slabú vieru pre svoj apoštolát, treba vždy prosieť: **„Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!”** (Lk 11,13)

2.5 Rozlišovanie

Pripomeňme si, že vo Svätom písme sa hovorí: **„Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť.”** (Gal 5, 22-23) Svoje duchovné pohnútky pri apoštoláte môžeme hodnotiť podľa ovocia Ducha Svätého. Je veľký

predpoklad, že vnuknutia spojené s ovocím Ducha Svätého môžu byť od Božieho Ducha. Svätý Ignác vo svojom učení tiež pomáha ku lepšiemu rozlišovaniu vnuknutí a tesnejšej spolupráci s Duchom Svätým. Môžeme si pozrieť aj prednášku " Rozlišovanie duchov podľa sv. Ignáca." Autor: p. Ladislav Csontos SJ na: <https://www.youtube.com/watch?v=-4BLj4rGvVg&t=105s>

Je o tom viac videí na internete na YouTube. Môžeme si pozrieť napríklad: Imrich Degro - „Ako rozlišovať Boží hlas" - link: https://www.youtube.com/watch?v=q_pOGod8eP0&t=841s , alebo: Milan Lach - „Rozlišovanie duchov" - 9.9.2016 - link: https://www.youtube.com/watch?v=0Ti_3TcLmzk

2.6 Úmysel

Je veľmi dôležité často si uvedomovať a potvrdzovať si správny úmysel, ktorý nám pomáha neodbočiť zo správnej cesty životom aj pri apoštoláte. Veľmi sa osvedčil úmysel svätého Ignáca: „Všetko na slávu Božiu a na spásu ľudí, z lásky k Pánu Bohu a z lásky ku blíždym." Je vhodné si tento úmysel často pripomínať. Minimálne aspoň raz za deň, a to ráno pri raňajšej modlitbe.

2.7 Modlitba denne

Pre náš príspevok ku budovaniu nášho duchovného života, a budovanie nášho vzťahu s Dobrým Pánom Bohom je nevyhnutné, aby sme sa pravidelne modlili. Samotní učeníci prosili Ježiša, aby ich naučil modliť sa, ako je to písané vo Svätom Písme: „Raz sa na ktoromsi mieste modlil. Keď skončil, povedal mu jeden z jeho učeníkov: **„Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov."** (Lk 11,1) Je dôležité, aby sme neustávali v modlitbe. Aj za seba, aj za blízkych. Laický apoštol sa modlí za všetkých, ktorí sa stretnú s jeho apoštolátom, a za tých, ktorých sa jeho

apoštolát dotkne. Dôležitosť modlitby vykresľuje aj pasáž zo Starého zákona: „**A kým mal Mojžiš zdvihnuté ruky, víťazil Izrael, len čo ruky spustil, víťazil Amalek. Ale Mojžišovi ruky oťaželi. Tu vzali kameň a podložili mu ho a on si naň sadol. Áron a Hur mu ruky podopierali jeden z jednej a druhý z druhej strany, a tak zostali jeho ruky v rovnakej polohe až do západu slnka. A Jozue porazil Amaleka a jeho ľud ostrým meča.**“ (Ex 17, 11-13) Tento príklad nádherne vykresľuje dôležitosť našich modlitieb pre naše víťazstvá v našom duchovnom živote i v apoštoláte. Ku tomu nás povzbudzujú slová Pána Ježiša: „**Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.**“ (Jn 15,5) Povzbudzujú nás aj slová: „**A dostanete všetko, o čo budete s vierou prosiť v modlitbe.**“ (Mt 21,22) Preto je potrebné, aby sme sa na Ježiša denne obracali s vierou v našich modlitbách. Aj pred apoštolskými aktivitami.

2.8 Dôležitosť lásky v srdci pri apoštoláte

Ježiš nám hovorí: „**Veru, veru, hovorím vám: Ja som brána k ovciam.**“ (Jn 10,7) Trochu ďalej pridáva: „**Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.**“ (Jn 10,9) „**Za cudzím nepôjdu, ba ujdú od neho, lebo cudzí hlas nepoznajú** (Jn 10,5) **Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou.**“ (Jn 10,27) „**Kto vchádza bránou je pastier oviec. Tomu vrátnik otvára a ovce počúvajú jeho hlas. On volá svoje ovce po mene a vyvádza ich. Keď ich všetky vyženie, kráča pred nimi a ovce idú za ním, lebo poznajú jeho hlas.**“ (Jn 10,2-4) Vieme, že Ježiš je Živá Božia Láska. A preto je aj brána k jeho ovciam. Hlas Kristov je hlas Lásky. Aj tej, ktorá je v našom srdci. Preto je veľmi dôležité, aby sme mali Sviatostného Ježiša neustále v srdci aj pri apoštoláte. a nechali pri apoštoláte hovoriť hlavne Lásku z nášho srdca.

2.9 Kto je hoden, ale hriešnikov, aby sa kajali

Pre laický apoštolát je veľkou pomocou aj Ježišovo usmernenie v slovách: **„Ked’ prídete do niektorého mesta alebo dediny, vypyť sa, kto je vás tam hoden. Tam potom ostaňte, kým nepôjdete ďalej.“** (Mt 10,11) Je to potrebné, aby sme splnili Ježišove slová: **„Nedávajte, čo je sväté, psom a nehádzte svoje perly pred svine, aby ich nohami nepošliapali, neobrátili sa proti vám a neroztrhali vás.“** (Mt 7,6) Nevyzýva nás ku tomu, aby sme opovážlivo súdili, ale aby sme ochraňovali sväté pred znevažovaním. Môžeme si pripomenúť slová: **„Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali.“** (Lk 5,32) Veľký optimizmus pri apoštoláte nám prinášajú Ježišove slová: **„Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou.“** (Jn 10,27) Je potrebné svoj apoštolát spojiť s dôverou v Ježišovu pomoc.

2.10 Oblasti laického apoštolátu a ich rozšírenie

Prirodzenými oblastami pre náš apoštolát sú oblasti, v ktorých najviac využívame svoje dary a talenty. Pred otvorením novej oblasti sa odporúča konzultácia s kňazom spojená s jeho požehnaním na apoštolské aktivity laického apoštola. Tiež je vhodné, aby sme pred apoštolovaním obetovali svätú omšu a sväté prijímanie za požehnanie nášho apoštolátu a duchovnú pomoc Božej milosti pre oslovovaných. Prípadné rozšírenia sú vhodné, ak ich šírka neuberá na ich účinnosti. To môžeme posúdiť s pomocou spytovania nášho svedomia a rozhovorom s kňazom. Aj sám Ježiš pripomína rozumné zvažovanie: **„Ak niekto z vás chce stavať vežu, či si najprv nesadne a neprepočíta náklad, či má na jej dokončenie?“** (Luk 14,28) Treba rozumne zvažovať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, a v dôležitých prípadoch sa poradiť s katolíckym kňazom o svojich úmysloch a plánoch v apoštoláte.

2.11 Talenty a dary využiť

Spomeňme si na zázračné rozmnoženie chlebov a rýb, ako je to písané vo Svätom Písme: „**Keď Ježiš zdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľké množstvo ľudí, povedal Filipovi: „Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?” Ale to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí. Filip mu odpovedal: „Ani za dvesto denárov chleba nebude stačiť, ak sa má každému ujsť čo len kúsok.” Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal: „Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre tolkých?” Ježiš povedal: „Usad’te ľudí!” Na tom mieste bolo mnoho trávy. A mužov si tam posadalo okolo päťtisíc. Tu Ježiš vzal chleby, vzdával vd’aky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli. Keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: „Pozbierajte zvyšné odrobiny, aby nič nevyšlo nazmar!” Pozbierali teda a odrobinami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zostali po tých, čo jedli, naplnili dvanásť košov.” (Jn 6,5-13) Podobne, ako ten chlapec, ktorý dal to málo, čo mal, tak isto môžeme dať Ježišovi to málo, čo si myslíme, že máme. Naše skromné dary a talenty vie Ježiš veľmi požehnať a rozmnožiť. Hovorí nám: „**Každému, kto má, ešte sa pridá, ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.**” (Lk 19,26) Môžeme to obetovať Ježišovi na slávu Božiu a na spásu ľudí. Treba aktívne hľadať a skúšať, že aké dary a talenty máme, a môžeme ich obetovať Pánovi na jeho slávu a na spásu ľudí. Ak si myslíme, že nemáme žiadne dary a talenty, pritom túžime nejaké použiť na slávu Božiu a na spásu ľudí - môžeme si ich vyprosiť v dôvernej modlitbe od Dobrého Pána Boha. Veď Ježiš nás ku tomu posmeľuje: „**Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvorí vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvorí. Alebo je medzi vami človek, čo by podal synovi kameň, keď ho prosí o chlieb? Alebo keby pýtal rybu, čo by mu dal hada? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom; o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.**” (Mt 7,7-11) Pozrime si časť podobenstva o užitočnom sluhovi: „**Každému, kto má, ešte sa pridá, ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.**” (Lk 19,26) Tieto**

dary a talenty máme využiť na väčšiu slávu Pána a na spásu ľudí. Nemusí sa jednať len o umelecké talenty a dary. Ak niekto vie, napríklad, dobre variť, alebo opravovať autá, alebo rozprávať príbehy, môže tento dar obetovať Pánovi na väčšiu slávu Božiu. Tak isto môžeme obetovať Pánovi hocičo správne a dobré z našich schopností a znalostí. Pán to obyčajne požehná a rozvinie, aby to prinášalo veľa dobrého ovocia na Pánovu slávu a na spásu našich blízkych, blízkych aj vzdialených, a aj nám na radosť.

2.12 „Bezo mňa nemôžete nič...”

Dôležité je dávať veľký dôraz na to, aby sme nestratili sviatosťného Ježiša Krista zo srdca ťažkým hriechom, lebo sám Ježiš povedal : **„Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.”** (Jn 15,5) Ježiš tiež hovorí: **„Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.”** (Jn 14,21) Vo Svätom Písme je ešte písané: **„Ježiš mu odpovedal: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.””** (Jn 14,23) Je potrebné z láskou robiť dobré skutky so Sviatosťným Ježišom v srdci, aby naša láska stále rástla. Podľa učenia Cirkvi ani dobré skutky robené v stave hriechu nie sú zbytočné. Pomáhajú získavať milosť pomáhajúcu pre znovunastúpenie na cestu spásy. Je správne si vo svojom srdci často vzbudzovať cit a úmysel lásky. Hlavne voči Pánu Bohu. Ale aj voči blízkym.

2.13 Minútový apoštolát

Keďže dnešná doba je veľmi rýchla a vyžaduje veľmi rýchle spracovanie informácií, dnešný človek je veľmi rozbehaný a nesústredený. Nevie dlho udržať pozornosť. Preto je vhodné, v nevyhnutnom prípade, podať kerygmu v krátkom čase. Niekedy je to vo výťahu, niekedy vo

vlak, či autobuse. Niekdy je času viac, ale je dobré nájsť si v spolupráci s Duchom Svätým svoje poslanie, svedectvo, ktoré je krátke, ale úprimné a obsahuje podstatné poslanie pre uvedenie toho, že Boh miluje každého človeka. Aj toho, s ktorým práve hovoríme. Môžeme prosieť Ducha Svätého, aby nás viedol pri apoštoláte tak, aby sme nezabudli povedať to dôležité, čo pomôže nášmu poslucháčovi prijať Ježiša za Spasiteľa. Keďže človek si udrží pozornosť po krátku dobu, je vhodné povedať kerygmu v krátkom čase, napríklad v intervale dvadsať sekúnd, a potom stavať na nej ďalší rozhovor s počúvajúcim. V prípade, že prejaví svoj záujem, môžeme svoju kerygmatickú správu rozvíjať. Treba pritom rátať s Božou pomocou. Vyskúšaný postup: 1. Krátka strelná modlitba ku Sv. Duchu, 2. Osloviť adepta a spýtať sa: „Môžem vám niečo povedať?“ - Ak odpoveď: „Nie.“ - Pokračujeme: „Prepáčte, že som vyrušoval.“ - Ak odpoveď: „Ano.“ - Pokračujeme: „Mám pre vás dobrú správu, že Dobrý Pán Boh Vás má rád, a obetoval svojho Syna aj za Vás, aby ste mohli dosiahnuť večný život v Nebi. Môžem Vám o tom povedať viac?“ 3. Potom sledujeme odozvu, a podľa odozvy, a záujmu môžeme vydávať svedectvo o Božej milosti v našom živote, a ako ho Dobrý Pán Boh pozitívne ovplyvňuje. To v priebehu asi jednej minúty. 4. Ak záujem pretrváva, pokračovať s Božími prisľúbeniami pre každého človeka, s prisľúbeniami Božej lásky. Hlavná podstata posolstva spočíva v oznámení, že Dobrý Pán Boh miluje každého človeka, aj toho, s ktorým práve hovoríme.

Minútový apoštolát - príklad možného uskutočnenia apoštolátu:

Úmysel:

Všetko na slávu P. B. a na spásu ľudí!

Uvedomovať si pred apoštolátom:

1. Čo môže získať Pán Boh a blížny po prijatí viery - zmierenie s Pánom a život večný v blaženosti
2. Aké výhody a pomoc viera poskytuje - nádej na pokoj a večnú blaženosť vo večnej láske s Dobrým Pánom Bohom

3. Ako to môže vyzerat', ak blížny prijme vieru, a dosiahne spásu v Nebi u Nebeského Otca.

Nasleduje krátka strelná modlitba pred apoštolátom.

Potom môžeme postupovať týmto spôsobom:

Príklad možného postupu:

1. Uvedomím si "Zlaté pravidlo"
2. Každý blížny má problém s hriechom, chcel by dosiahnuť pokoj v duši a naplnenie svojho života (+ empatia)
3. Rozdiel medzi tým, čo blížny má, tým a čo chce získať Pán Boh a blížny, je blížneho problém
4. Úprimne s dobrou vôľou prednesieme posolstvo-kerygmu:
"Dobrý Pán Boh vás miluje, a poslal svojho Syna Ježiša Krista, aby ste mohli dosiahnuť večnú blaženosť v Nebi. Môžem Vám o tom povedať viac?" Potom predložíme blížnemu zvesť o viere a spáse v prvotnom ohlasovaní lásky Pána Boha ako možnosť na riešenie životných problémov s hriechom a získanie spásy.
5. Blížny vieru prijme, ak prijme milosť Pána Boha, a pocíti ju aj z nášho srdca

Dozvuky:

1. Spojím sa s blížnym a pýtam sa , ako sa mu darí
2. Pochybnosti riešim a povzbudím vo vytrvalosti vo viere
3. Povzbudím a požiadam o odporúčanie Pána Boha ďalším.

2.14 Spolu s Cirkvou a duchovnými otcami

Princíp synergického efektu hovorí, že celok je viac, než súčet všetkých jeho častí. Takže aj laický apoštolát má byť napojený na učenie cirkevných otcov a smerovanie v prípadných spoločných aktivitách Cirkvi. Duch Svätý veje kam chce. Ježiš svätému Petrovi povedal: „**A ja ti hovorím: Ty**

si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu." (Mt 16,18) Je dobré a potrebné sledovať aktuálne učenie a usmernenia Cirkvi cez svätého otca, pápeža, ktoré sa šíri aj cez biskupov a kňazov Katolíckej cirkvi. Veľmi môže pomáhať štúdium cirkevných dokumentov, dokumentov Druhého Vatikánskeho koncilu, apoštolských exhortácií, encyklík, Katechizmu Katolíckej Cirkvi (KKC), Youcat-u, Docat-u, a pod. V Katechizme Katolíckej Cirkvi sa v bode 863 píše: "Celá Cirkev je apoštolská, pretože prostredníctvom nástupcov svätého Petra a apoštolov zostáva v spoločenstve viery a života so svojim počiatkom. Celá Cirkev je apoštolská, pretože je „poslaná“ do celého sveta. Na tomto poslaní majú podiel všetci členovia Cirkvi, hoci rozličným spôsobom. „Kresťanské povolanie je totiž svojou povahou aj povolaním na apoštolát. „Apoštolátom“ sa volá „každá činnosť tajomného tela“ zameraná na šírenie „Kristovho kráľovstva po celej zemi“." Aj tá - spoločná s Cirkvou.

2.15 Využiť príležitosti s nádejou

Život prináša mnoho príležitostí na laický apoštolát. Ak vložíme s dôverou svoju horlivosť a apoštolát do rúk Dobrého Pána Boha, on nám bude pripravovať a ukazovať pomocou svojho Ducha Svätého mnoho možností na účinné ohlasovanie jeho lásky k človeku skze apoštolát. Ak dlho nemáme kladnú spätnú odozvu, nemusíme strácať nádej. Aj keď známy alebo nenámy človek, s ktorým práve hovoríme, nezareaguje kladne, vždy je nádej, že môže prísť chvíľa, kedy si spomenie na naše láskavé slová o Božej láske k nemu, a obráti sa, prijme Ježiša do svojho života. Možno dlhé roky bude odolávať Božiemu volaniu, ale je nádej, že po mnohých rokoch predsa len otvorí Ježišovi svoje srdce. Preto môžeme apoštolovať s nádejou a dôverou voči Dobrému Bohu, ktorému nič nie je nemožné, že ho svojou milosťou osloví, a privedie na cestu spásy. Pritom Dobrý Boh môže použiť práve náš apoštolát spred mnohých rokov. Vždy je nádej. Aj keď hneď nemáme veľké výsledky. Nevzdávajme sa.

2.16 Tvorivosť pri apoštoláte

Okrem využívania talentov a darov, nám pri apoštoláte môže veľmi dobre poslúžiť aj naša tvorivosť. Nie len pri nejakých ručných prácach, či umeleckej tvorbe. Celkovo treba brať do úvahy tvorivé riešenie problémov a výziev v každodennom živote. To platí - aj v apoštoláte.

O využívaní tvorivosti pri apoštoláte sa môžete viac dočítať v ebooku, elektronickej knihe „Apoštolát, talenty a tvorivosť“, ktorú si môžete stiahnuť v sekcii „Knižnica dokumentov“:

Tak isto odporúčam si prečítať aj ebook: „Tvorivý apoštolát spoločenstva“, ktorý si môžete stiahnuť tiež v sekcii „Knižnica dokumentov“.

2.17 Ak prinášame ovocie ako plodná ratolesť

Aj keď nevieme zaručiť hneď kladné výsledky našich snažení pri našom apoštoláte, predsa sa cení aj naša snaha čo najlepšie odovzdávať svoju vieru ďalej. Spomeňme si na Ježišove slová: **„Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. On každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia.“ (Jn 15,1-2)** Môžeme dôverovať Dobrému Pánu Bohu, že vie o našom snažení, a našu horlivosť pre Božie meno a Božie kráľovstvo požehná a zúrodní, aby sme prinášali viac dobrého ovocia na slávu Božiu a na spásu ľudí.

2.18 Čo, keď príde vyhorenie?...

Mnohí z nás to poznajú - vyhorenie. Sme aktívni, horliví... Náš apoštolát dobre napreduje. Sme spokojní. No - zrazu - chýbajú sily, ochabujeme, a už nemáme taký výkon, ako predtým. Je to hriech?...

Starý Zákon je prípravou na príchod Krista. V písme Starého Zákona je veľa podnetných slov, ktoré môžu pomáhať v duchovnom živote aj kresťanom - ľudu Nového Zákona. Môžu pomôcť tiež pri zvládaní takého

problému, ako je vyhorenie v aktívnom náboženskom živote. Človek často naháňa výkony... ktoré sa môžu stať cieľom. Namiesto Ježiša a vzťahu s Živým Bohom, sa výkon môže stať modlou, a cieľom nášho snaženia. Možno práve preto Dobrý Boh dopúšťa na priveľmi aktívneho kresťana čas vyhorenia. Veľmi horlivý aktivista, ktorý si tak považuje svoje výkony, sa zrazu nemôže poriadne modliť, či robiť iné náboženské úkony. Predtým sa môže človek veľa postiť, modliť... Spočinie v akejsi spokojnosti sám so sebou. „Veď koľko som toho urobil!“ Možno práve pre to, aby sa človek spamätal, Dobrý Boh dopustí aj „obdobie duchovnej suchoty“. Človek vtedy potrebuje spoznať, že ho Dobrý Boh miluje aj bez veľkých skvelejúcich sa výkonov v duchovnom živote, apoštoláte, či evanjelizácii. Je tu aj niečo iné....

Spomeňme si na slová Starého Zákona: **„Všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie pod nebom. Svoj čas má narodiť sa, svoj čas má zomrieť, svoj čas má vysádzať, svoj čas má sadenice vytrhať.“**

(Kaz 3, 1-2) Spomeňme si ešte na slová Starého Zákona o Eliášovi: **„On sa naľakal, vstal a odišiel, aby si zachránil život. Keď prišiel do Bersaby, ktorá patrí Júdsku, nechal svojho sluhu tam a sám išiel na deň cesty na púšť. Keď došiel, sadol si pod borievku, žiadal si zomrieť a hovoril: „ Teraz je už dost, Pane! Vezmi si môj život! Veď ja nie som lepší ako moji otcovia!“ Ľahol si a usnul (pod borievkou). Vtom sa ho dotkol anjel a povedal mu: „Vezmi a jedz!“ Pozrel sa a hľa, pri hlave mal užiarený podpopolný pecník a krčah vody! Jedol teda, napil sa a opäť zaspal. Tu prišiel Pánov anjel druhý raz, dotkol sa ho a povedal: „Vstaň a jedz, lebo máš pred sebou dlhú cestu!“ (1 Kr 19,3-7)**

Môžeme si pripomenúť aj slová Ježiša z Nového Zákona: **„On im povedal: „Pod'ťe vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite.“ Lebo stále prichádzalo a odchádzalo mnoho ľudí a nemali sa kedy ani najesť.““ (Mk 6, 31-32)** Aj apoštoli potvrdzujú: **„Veď Písmo hovorí: „Mlátiacemu volovi nezaviažeš papuľu“ a „Robotník si zaslúži svoju mzdu.“ (1Tim 5,18)** A tiež - azda nemôže byť aktívny kresťan aj unavený? Aj sám Ježiš uznáva svojim apoštolom: **„Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je sice ochotný, ale telo slabé.“ (Mk 14,38)** Keď Ježišovi farizeji vyčítali, že je a pije, tak

im odpovedal: „Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovorí: „Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!" No múdrosť ospravedlňuje jej skutky." (Mt 11,19) Je každému jasné, že Ježiš týmto neospravedlňuje obžerstvo. Ale vie múdro rozlíšiť, že človek, aby mohol riadne pracovať aj v Božom kráľovstve, potrebuje pokrm a oddych, aby sa posilnil. Keď teda príde vyhorenie - to je čas pre duchovné naberanie duchovných síl. Možno je vám známy pojem „Sabatický rok". Je to obdobie na duchovnú a telesnú regeneráciu veriaceho. Nemusíme brať doslovne tú dĺžku „rok". Ale môže to znamenať vo všeobecnosti, že aj aktívny horlivý veriaci potrebuje načerpať. Potrebuje nabráť duchovné a telesné sily. Aby mohol zase v horlivosti slúžiť nášmu Pánovi. Znamená to teda, že ak príde na nás vyhorenie, je to znak, že máme z aktívneho režimu prestúpiť do režimu naberania duchovných a telesných síl. Veľmi vtedy môže pomáhať duchovná obnova. Či už súkromná, alebo spoločná v spoločenstve. Pre lepšiu prehľad odporúčam pozrieť si prednášku „Syndróm vyhorenia?!" od kňaza - duchovného otca Martina Harčára: <https://www.youtube.com/watch?v=6GsadzONFL0>

Takže - ak príde vyhorenie - neberte ho ako osobné zlyhanie, ale ako príležitosť obnoviť svoj vzťah s Ježišom, a nabráť nové sily pre ďalšiu službu v Cirkvi na slávu Božiu a na spásu ľudí...

2.19 Pomoc pri vyhorení = väčšia dôvera voči Pánu Bohu

Aktívnemu kresťanovi sa môže stať, že sa po čase vyčerpá. Vyhorenie spôsobuje ochabnutie aktivít. Aktívny kresťan už nie je schopný väčšej horlivosti. Sám tento problém nevyrieši. Svieca horí, vydáva svetlo a teplo. Pritom sa znižuje a stráca sily. Aj horlivý kresťan nemá stále rovnakú výkonnosť. Pán Boh môže toto na nás dopustiť, aby sme si nenamýšľali o svojej úžasnosti. A nezostali na svojej ceste k dokonalosti na úrovni, ktorá by nás uspokojovala a ... uspávala. Nemôžeme si nahovárať, že sme vynikajúci stále. Sme len ľudia, a starneme, slabneme. Aj aktívny kresťan môže pri svojich aktivitách minúť veľa svojich síl. A práve o tom to asi

je... Ak si namýšľame, môže sa stať, že nás pokúša pýcha, a my si namýšľame o sebe veci, ktoré sa Bohu nepáčia.

Keď Ježiš žiadal svojich učeníkov v Zelený štvrtok, aby sa modlili, kým sa on modlí obďaleč, jeho učeníci len zaspávali. Ježiš ich neodsúdil. Mal pochopenie, ktoré vyjadril aj slovami: „**Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.**”

(Mk 14,38) Tak aj naše sily sa môžu oslabiť. A ak sa pokorne, v dôvere voči Bohu, neskloníme pred Pánom, môžu naše sily veľmi ochabnúť. Ježiš hovorí: „**Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.**” (Jn 15,5) Teda aj na svoje náboženské a apoštolské aktivity potrebujeme milosť od Pána Boha, bez ktorej toho veľa neurobíme. Musíme pred Pána predstúpiť s celou svojou biedou a slabosťou, vedomí si svojej slabosti a závislosti od milosti Božej. A potom s dôverou prosieť... Prosieť o pomoc Božiu pre nasledujúcu službu Dobrému Pánu Bohu. Jedine s dôverou... Možno nás môžu inšpirovať aj slová: „**Zlož svoju starosť na Pána a on ťa zachová, a nikdy nedopustí, aby bol spravodlivý zmietaný.**” (Ž 55,23)

Preto, keď príde vyhorenie, a nevládzeme vykonávať pre Pána toľko, ako predtým, pokojne a s dôverou to predložme pred Boha v modlitbe za naše posilnenie od Pána v službe pre neho. Potom zotrvajme v dôvere voči nemu, že on nám pomôže podľa svojho uváženia. Povzbudzujú nás ku tomu aj slová z Písma: „**Na neho hľadte a budete žiarit' a tvár vám nesčervenie hanbou.**” (Ž 34,6) Zároveň nás povzbudzujú aj slová: „**Skúška, ktorá na vás dolieha je iba ľudská. A Boh je verný. On vás nedovolí skúšať nad vaše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby ste mohli vydržať.**” (1 Kor 10,13)

Takže riešením nášho vyhorenia je aj modlitba vo väčšej dôvere voči Dobrému Pánu Bohu, že nás posilní a podrží v našej horlivosti v láske voči Bohu a blížnym. Potom treba vydržať v dôvere voči Bohu aj v ďalších náboženských a evanjelizačných aktivitách.

Príklad modlitby: „*Dobry Bože, Ty vidíš moje snaženie, že sa snažím plniť Tvoju vôľu, ako len najlepšie viem. Ale som len slabý človek, a potrebujem posilu od Teba. Ty hovoríš, že naša radosť je našou silou. Prosím Ťa, pomôž mi čerpať silu z mojej radosti že Ťa poznám, lebo Ty vieš, že bez Teba nemôžeme nič urobiť. Anem.*”

3. Laický apoštol – charakteristika

V Katechizme Katolíckej Cirkvi je písané v bode 871 o veriacich: „Veriaci v Krista sú tí, ktorí – keďže krstom boli včlenení do Krista, boli ustanovení za Boží ľud a takto svojím spôsobom dostali účasť na Kristovom kňazskom, prorockom a kráľovskom úrade – sú povolani, každý podľa svojho postavenia, vykonávať poslanie, ktoré Boh zveril Cirkvi, aby ho plnila vo svete.” Tieto slová platia aj na každého laického apoštola, ktorý sa hlavne svojím životom, ale podľa možnosti aj slovom, snaží vieru odovzdávať svojim blízkym či vzdialeným.

3.1 Povolanie laického apoštola

Laický apoštol je laický veriaci Katolíckej cirkvi, ktorý vedený učením Katolíckej cirkvi a pápeža, cíti povolanie od Pána Boha ku laickému apoštolátu, a svedčí o Božej láske svojím záujmom o druhého človeka, svojimi slovami, a svojím životom podľa Evanjelia svedčí o Živom Kristovi v jeho srdci.

Je nevyhnutné, aby centrum nášho života, aj apoštolátu, bol vždy Ježiš Kristus, lebo skrze neho a pre neho bolo všetko stvorené. Ako je písané vo Svätom Písme: „... **lebo v ňom bolo stvorené všetko na nebi a na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny aj panstvá, kniežatstvá aj mocnosti. Všetko je stvorené skrze neho a pre neho.**” (Kol 1,16)

O povolaní prvých apoštolov sa píše vo Svätom písme: „**Tí dvaja**

učeníci počuli, čo hovorí, a išli za Ježišom. Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: „Čo hľadáte?" Oni mu povedali: „Rabbi - čo v preklade znamená: Učiteľ - , kde bývaš?" Odpovedal im: „Pod' te a uvidíte!" Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho. Boli asi štyri hodiny popoludní. Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a nasledovali Ježiša, bol Ondrej, brat Šimona Petra. On hneď vyhľadal svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša," čo v preklade znamená Kristus. A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jánov, ale budeš sa volať Kéfas," čo v preklade znamená Peter. Na druhý deň sa Ježiš rozhodol odísť do Galiley. Stretol Filipa a povedal mu: „Pod' za mnou!""

(Jn 1, 37-43) Tal isto si Ježiš povoláva do služby v každom pokolení koho chce. Niekoho povoláva do kňazskej služby, niekoho do rehole - do osobitne určeného duchovného stavu. Je dobré položiť Ježišovi v srdci otázku, že kde nás chce Pán Ježiš použiť a poslať. Aj keby sme nemali zvláštne povolanie do zasväteného stavu, aj tak môžeme byť povolaní do apoštolskej služby ako laickí apoštolí. Viac svetla dávajú ku tomu slová: „A všetkým povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma."" (Lk 9,23) V dokumente apoštolskej exhortácie „Christifideles laici" - sa píše: „Chod' te aj vy do mojej vinice. Tieto slová akoby znovu zazneli počas biskupskej Synody, ktorá sa konala v Ríme od 1. do 30. októbra 1987. Otcovia šli v stopách Koncilu a otvorili sa osobným a spoločným skúsenostiam celej Cirkvi. Obohatení predchádzajúcimi synodami, zaoberali sa špecificky obsiahlo s témou povolania a poslania laikov v Cirkvi a vo svete." Nájdeme tam aj tieto slová: „A konciloví Otcovia zopakovali volanie Kristovo a povolali všetkých laikov, mužov a ženy pracovať do jeho vinice: „Svätý Koncil teda naliehavo prosí v Pánu všetkých laikov, aby ochotne, veľkodušne a s pohotovým srdcom odpovedali na hlas Kristov, ktorý ich v túto hodinu volá so zvýšenou nástojčivosťou i na podnety Ducha Svätého. Najmä mladší, nech príjmu túto výzvu s nadšením a veľkoryso v povedomí, že sa vzťahuje na nich, lebo sám Pán prostredníctvom tohto svätého Cirkevného Snemu opätovne pozýva všetkých laikov, aby sa okolo neho čoraz tesnejšie zomkli a mali účasť na jeho spasiteľnom poslaní, považujúc jeho

záujmy za svoje vlastné (por. Flp 2,5)" Cítíme znamenania časov a volanie Pána Boha aj z týchto slov, ktoré sa obracajú na všetkých laických veriacich.

3.2 Poslanie

Môžeme povedať, že aj nás - laikov - sa určitým spôsobom dotýkajú slová Pána Ježiša vo Svätom Písme: „**A povedal im: „Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.”**“ (Mk 16,15) Každý Ježišov nasledovník môže mať určitý podiel na ohlasovaní Evanjelia. Či už svedectvom a odovzdávaním svojej živej viery blízkym príbuzným - deťom, rodine, priateľom, alebo môže vykonávať laický apoštolát vo väčšom merítku v laickej službe Cirkvi, prípadne osobnou aktivitou - osobným laickým apoštolátom. Jeho obsahom je osobné svedectvo svojím životom, a usporadúvaním vecí každého dňa v osobnom živote podľa svojej živej viery. Zároveň svedčiť o živom Ježišovi vo svojom srdci, ale aj - v prípade možnosti, svedectvo slovami o Božej milosti v živote laického apoštola, či Cirkvi.

3.3 Miesto laického apoštola v Cirkvi

V bode 864 sa v Katechizme Katolíckej Cirkvi píše: „Keďže Kristus, ktorého poslal Otec, je pôvodcom a počiatkom celého apoštolátu Cirkvi, je zrejmé, že plodnosť apoštolátu“ vysvätených služobníkov, ako aj laikov „závisí od ich životného spojenia s Kristom“. Apoštolát nadobúda najrozličnejšie formy podľa rôznych povolaní, požiadaviek čias a rozmanitých darov Ducha Svätého. Ale láska, čerpaná najmä z Eucharistie, je vždy „akoby dušou celého apoštolátu“. Keď laický apoštol aj vykonáva civilné zamestnanie v každodennom živote, predsa len môže, popri zamestnaní, aj ohlasovať Krista vo svojom blízkom, či vzdialenom okolí.

Svojím žitím Evanjelia, statočnou prácou a ohlasovaním, môže pomáhať svojim blíznym, aby našli Krista a vytvorili si s Kristom osobný vzťah.

3.4 Vzťahy

Prioritu láskyplných vzťahov pre kresťana a ľudí všeobecne odzrkadľuje Hlavné prikázanie: „**Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!**“ (Mk 12,30) Druhé je toto: „**Milovať budeš svojho blízneho ako seba samého!**“ Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto **niet.**“ (Mk 12,31) Vidíme, že hlavný dôraz našej viery je v aktívnom žití lásky k Bohu a ku blíznym. Sám Ježiš potvrdzuje: „**Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania.**“ (Jn 14,15) Ukazovateľom našej lásky je plnenie Ježišovho nového prikázania: „**Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom ako som ja miloval vás.**“ (Jn 15,12) A tak naše dobré vzťahy plné lásky sú nevyhnutné pre úspešnosť nášho apoštolátu, aj laického, lebo Božia láska, pôsobiaca cez našu lásku, je najväčším dôkazom pravdivosti našich slov. Laický apoštol má osobitný vzťah ku tým, ktorým ohlasuje Krista. Je dobrým priateľom každému, ktorému chce ponúknuť radostnú zvesť o tom , že nás Dobrý Pán Boh miluje.

3.5 Sväté Písmo - vzťah k nemu

Pripomeňme si slová Pána Ježiša, ktoré povedal svätému Petrovi: „**A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.**“ (Mt 16,18) Podobne hovorí aj svojim učeníkom: „**Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda. Kto však pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal.**“ (Lk 10,16) Ich následníkmi je celé duchovenstvo týchto dní - duchovenstvo spojené s pápežom v učení Cirkvi. Sväté Písmo je zapísané Božie slovo, ako ho podáva cez Cirkev. Tak isto je dôležitým zdrojom našej viery aj

posvätná tradícia podľa učenia Katolíckej cirkvi. Je nevyhnutné budovať svoj vzťah ku Svätému Písmu, ktoré nám pomáha lepšie poznať a plniť Božiu vôľu podľa učenia Cirkvi. Laický apoštol by sa mal snažiť denne čítať aspoň malé úryvky zo Svätého Písma, rozmýšľať o nich, a zapájať ich do svojho každodenného života, lebo tak bude v ňom Božie slovo silnejšie pôsobiť, a bude svetlom na jeho cestách životom. Laický apoštol tak istejšie kráča cestou spásy. Pri čítaní Svätého Písma je veľmi dôležité dôsledne sa snažiť pochopiť, že čo chcel svätopisec, a Pán Boh skrze neho, danými vyjadreniami povedať. Preto je potrebné pred čítaním Svätého Písma prosiť Božieho Ducha o vedenie mysle správnym smerom. Je to dôležité, lebo: **„On nás urobil súcich za služobníkov Novej zmluvy, a nie litery, ale Ducha; lebo litera zabíja, kým Duch oživuje.”**(2 Kor 3,6) Najdôležitejším kontaktom so Svätým Písmom je účasť na bohoslužbách a vypočutie si čítania zo Svätého Písma na omši, spojenej s kázňou katolíckeho kňaza, či biskupa.

3.6 Podľa najlepšieho vedomia a svedomia

Pripomeňme si učenie apoštolov: **„Cieľom prikázania je láska vychádzajúca z čistého srdca, dobrého svedomia a úprimnej viery...”** (1 Tim 1,5-6) Tieto slová sú výzvou aj pre laických apoštolov, aby sa snažili žiť svoju vieru podľa svojho najlepšieho vedomia a čistého svedomia na slávu Dobrého Pána Boha a na spásu ľudí. Potvrdzujú to aj slová z Prvého Jánovho listu: **„Deti moje, nemilujme len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou. Podľa toho poznáme, že sme z pravdy, a upokojíme si pred ním srdce. Lebo keby nám srdce niečo vyčítalo, Boh je väčší ako naše srdce a vie všetko. Milovaní, ak nám srdce nič nevyčíta, máme dôveru k Bohu...”** (1 Jn 3,18-21) Sám Ježiš nás povzbudzuje: **„Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.”** (Jn 14,21) Preto sa každý laický apoštol snaží dôsledne žiť Evanjelium, aby si neustále zachovával čisté svedomie a Sviatostného Ježiša v srdci.

3.7 Neužitoční sluhovia, ale dôverujúci Bohu

Laický apoštol si je vedomý svojho povolania a poslania, preto sa snaží podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia plniť si svoje cirkevné a občianske povinnosti v duchu Ježišových slov: „**A Ježiš im povedal: „Čo je cisárovo, dávajte cisárovi, a čo je Božie, Bohu.”**“ (Mk 12,17) Je aj našou povinnosťou nezanedbávať dobré, lebo sa hreší aj zanedbávaním dobrého. Svedčí o tom aj Sväté Písmo, kde sa píše: „**Kto teda vie dobre robiť a nerobí, má hriech.**“ (Jak 4,17) Pre spásu je to nevyhnutné, hoci je to nedostatočné bez Božej milosti. O tom nám hovorí aj Ježiš: „**Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.**“ (Jn 15,5) Nemá nás to pobádať k pýche, lebo platí: „**Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo sa vám prikázalo, povedzte: "Sme neužitoční sluhovia; urobili sme, čo sme boli povinní urobiť."**“ (Lk 17,10) Nemáme ani klesať na duchu. lebo nás povzbudzuje kerygma: „**Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.**“ (Jn 3,16-17) Ježiš nás posiela snádejou, že sa o nás postará: „**Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodejete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev?**“ (Mt 6,25) „**Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.**“ (Mt 6,33) Ku väčšej dôvere nás povzbudzujú aj slová: „**O nič nebuďte ustarostení. Ale o všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vd'aky prednášajte svoje žiadosti Bohu.**“ (Flp 4,6)

3.8 Život podľa Evanjelia

Každý kresťan, aj laický apoštol je povolaný ku žitiu Evanjelia, čo sa stáva jeden zo znakov jeho kresťanstva. Ako platia aj slová: „**Ježiš mu odpovedal: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.**“ (Jn

14,23) Podobne nás povzbudzujú aj slová z listu apoštola Jakuba:
„A slovo aj uskutočňujte, nebuďte len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba. Lebo kto iba počúva slovo a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, čo si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. Pozrie sa na seba, odíde a hneď zabudne, aký je. Ale kto sa zahľadá do dokonalého zákona slobody a vytrvá, kto nie je zábudlivý poslucháč, ale uskutočňovateľ diela, ten bude blahoslavený pre svoje skutky.” (Jak 1,22-25)
Takže jeden zo znakov laického apoštola je jeho životie Evanjelia podľa učenia Katolíckej cirkvi.

3.9 Vedenie Duchom Svätým a dôvera voči nemu

Laický apoštol dôveruje Ježišovi Kristovi aj Duchu Svätému, a snaží sa nimi inšpirovať pri svojom každodennom kráčaní životom. Uvedomuje si nevyhnutnosť pomoci Ducha Svätého vo svojom živote aj pri apoštoláte. Preto dôveruje Ježišovým slovám: **„Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.” (Jn 14,26)** O Tešiteľovi - Duchu Svätom - hovorí Ježiš aj na inom mieste: **„A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky - Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás.” (Jn 14, 16-19)** Je potrebné aby sme prosili o Ducha Svätého, jeho silu a svetlo, lebo on nás uvádza do plnej Kristovej pravdy. Veľkou milosťou od Pána je prijatie sviatosti birmovky, pri ktorej dostávame plnosť darov Ducha Svätého, ktoré nám pomáhajú pri živí našich životov podľa Evanjelia.

3.10 Skúmanie duchov

„Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov, či sú z Boha, lebo do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov. Božieho Ducha poznáte podľa tohoto: Každý duch, ktorý vyznáva, že Ježiš Kristus

prišiel v tele, je z Boha." (1 Jn 4,1-2) Laický apoštol triezvo zvažuje vnuknutia a duchovné hnutia vo svetle svojho najlepšieho svedomia a vedomia. Porovnáva ich so svojím poznaním učenia Katolíckej cirkvi, a snaží sa hľadať pravdu, lebo ako Ježiš hovorí: **„...poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí" (8,32)** Ježiš nám pomáha aj pri zvažovaní, či je duchovné hnutie od Ducha Svätého: **„Každý strom možno poznať po ovocí. Z trnia predsa nezbierajú figy, ani z ostružín neoberajú hrozno." (Lk 6,44)** V liste svätého apoštola Pavla sa píše: **„Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet." (Gal 5, 22-23)** Takto nám aj Sväté Písmo pomáha lepšie sa zorientovať. V dôležitých prípadoch sa treba poradiť s kňazom Katolíckej cirkvi.

3.11 Dobrá vôľa laického apoštola

V posolstve Svätého Otca Františka ku Svetovému dňu misií 2017 sa píše: "Misie Cirkvi sa obracajú na všetkých ľudí dobrej vôle a sú založené na premieňajúcej sile evanjelia. Evanjelium je dobrou novinou, ktorá nesie so sebou nákazlivú radosť, pretože obsahuje a ponúka nový život: život vzkrieseného Krista, ktorý sa s nami delí o svojho oživujúceho Ducha (porov. Jn 14, 6), a tak sa pre nás stáva Cestou, Pravdou a Životom. On je Cesta, ktorá nás vyzýva, aby sme ho nasledovali s dôverou a odvahou. Keď budeme nasledovať Ježiša ako Cestu, zakúsime Pravdu a prijmem Život, ktorý je plným spoločenstvom s Bohom Otcom v sile Ducha Svätého. Takýto život nás oslobodzuje od akejkoľvek formy egoizmu a je zdrojom tvorivosti v láske." Dobrá vôľa je teda jeden z dôležitých predpokladov pre laický apoštolát. Dobrá vôľa laického apoštola pre jeho apoštolát vyviera z jeho lásky k Bohu, k Cirkvi a ku blíznym.

3.12 Sloboda Božích dětí

V pastorálnej konštitúcii „GAUDIUM ET SPES“, ako dokumentu II. vatikánskeho koncilu sa píše: "Avšak človek sa môže rozhodnúť pre dobro iba slobodne. Túto slobodu si naši súčasníci vysoko cenia a horlivo sa jej domáhajú, a to celkom oprávnené. Lenže často ju uplatňujú nesprávnym spôsobom, akoby bolo dovolené robiť všetko, čo sa im páči, aj keď je to zlé. Pravá sloboda je naopak vynikajúcim znakom Božieho obrazu v človeku. Boh chce človekovi ponechať možnosť rozhodnúť sa, aby sám od seba hľadal svojho Stvoriteľa a slobodne dosiahol plnú a blaženú dokonalosť tým, že sa k nemu primkne. Dôstojnosť človeka si vyžaduje, aby konal podľa vedomej a slobodnej voľby, čiže pohýnaný a vedený osobným presvedčením, a nie pod vplyvom slepeho vnútorného popudu alebo z čisto vonkajšieho donútenia. Túto dôstojnosť človek nadobúda vtedy, keď sa oslobodí od akéhokoľvek otroctva vášní a ide za svojím cieľom slobodnou voľbou dobra, pričom si účinne a vynachádzavým úsilím zaobstaráva vhodné prostriedky. Slobodná vôľa človeka, ranená hriechom, môže toto zameranie na Boha docieľiť s úplnou účinnosťou jedine pomocou Božej milosti. Každý však bude musieť vydať počet zo svojho života pred Božím súdom za to, čo konal, či dobré a či zlé. Ku životu v slobode Božích dětí povzbudzujú aj slová Pána Ježiša: **„...Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok.“** (Jn 8,34) Preto sa laický apoštol snaží slobodne rásť v láske k Bohu a poslušnosti jeho prikázaniám.

3.13 Zlaté pravidlo

Ježiš nám pomáha aj svojím slovom, keď nám predkladá Zlaté pravidlo: **„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci.“** (Mt 7,12) Toto zlaté pravidlo vedie aj laického apoštola pri jeho apoštoláte, lebo si uvedomuje, že platia aj ďalšie Ježišove slová: **„Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy,**

takou sa nameria aj vám." (Lk 6,38) Teda, keď laický apoštol si je vedomý toho, že ak bude pomáhať iným lepšie poznávať Ježiša, tak sa mu to vráti v aj podobe Božej pomoci na jeho duchovnej ceste životom.

3.14 Milosrdenstvo

Ku milosrdenstvo nás pobádajú Kristove slová: **„Bud'te milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!" (Lk 6,36)**, a Zlaté pravidlo hovorí: **„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci." (Mt 7,12)** Potešujú slová evanjelia: **„Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo." (Mt 5,7)** Katolícka cirkev učí, že poznáme sedem druhov telesného a sedem druhov duchovného milosrdenstva. Medzi skutky telesného milosrdenstva patria: 1 Hladných kŕmiť, 2. Smädným dávať piť, 3. Nahých odievať, 4. Chorých navštevovať, 5. Pocestných sa ujímať, 6. Väzňov vykupovať, 7. Mŕtvych pochovávať. Medzi skutky duchovného milosrdenstva patria: 1. Nevedomých vyučovať, 2. Zarmútených tešiť, 3. Pochybujúcim dobre radiť, 4. Hriešnikov napomínať, 5. Krivdu trpezlivo znášať, 6. Ublížujúcim odpúšťať, 7. Za živých aj mŕtvych sa modliť. Laický apoštol sa snaží konať milosrdne, lebo milosrdenstvo je praktickým žitím lásky k Bohu a ku blíznym. Je si vedomý, že platia Ježišove slová podobenstva o vyúčtovaní : **„Kráľ im odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.""** (Mt 25,40) Tak prejavovanie milosrdenstva, a konanie skutkov milosrdenstva s láskou voči blíznym, je jeden zo znakov úprimného laického apoštola.

3.15 Tým čo milujú Boha všetko slúži na dobré

Svätý Peter píše vo svojom liste: **„Milovaní, nečudujte sa, keď ste v ohni skúšok, ktoré na vás prišli, akoby sa vám prihodilo ni ečo nezvyčajné!" (1 Pt 4,12)** Tak aj veriaci sú čistení a skúšaní ohňom

skúšok, ako zlato a striebro. Píše sa o tom aj v Starom zákone: „**Tú tretinu zavediem do ohňa a vytopím ich, ako sa vytápa striebro, a vyskúšam ich, ako sa skúša zlato. On bude vzývať moje meno a ja ho vyslyším, poviem: To je môj ľud, a on povie: „Pán je môj Boh.“**” (Zach 13,9) Veľmi potešujúce sú slová svätého apoštola Pavla: „**Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré; tým, čo sú povolani podľa jeho rozhodnutia.**” (Rim 8,28) Môžu nás potešiť aj slová: „**Blahoslavený muž, ktorý vydrží skúšku, lebo keď sa osvedčí, dostane veniec života, ktorý Boh prisľúbil tým, čo ho milujú.**” (Jak 1,12) Preto vieme, že môžeme vytrvať v dôvere k Dobrému Pánu Bohu za každých okolností.

3.16 Dobrom premáhať zlé

Ježiš v Markom evanjeliu hovorí: „**No ja vám hovorím: Neodporujte zlému. Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nadstav mu aj druhé.**” (Mt 5,39) Uvedené slová neznamenajú, že máme nechať voľnú cestu šíreniu zla. Naopak - je to požiadavka, aby sme proti zlu bojovali láskou, dobrotou.

3.17 Dôležitosť lásky v srdci

Prítomnosť sviatostného Ježiša v srdci je dôležitá aj pri apoštoláte. Dokazujú to Ježišove slová: „**Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.**” (Jn 15,5) „**Kto nie je so mnou je proti mne, a kto nezhrmažďuje so mnou, rozhadzuje.**” (Mt 12,30) „**Veru, veru, hovorím vám: Ja som brána k ovciam:**” (Jn 10,7) „**Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.**” (Jn 10,9) Vieme, že Ježiš Kristus je Božia láska, lebo Ježiš je druhá Božská osoba, živý Boh, a Boh je Láska. Svedčia o tom aj slová Svätého Písma: „**A my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh**

k nám. Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom." (1 Jn 4,16) Preto základom pre apoštolát laika je jeho láska k Bohu a ku blížnym.

3.18 Akou mierou

Kresťana povzbudzujú aj Ježišove slová: **„Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám." (Lk 6,38)** Zároveň nás tieto slová povzbudzujú k väčšej zodpovednosti a horlivosti pomáhať našim blížnym, aby našli cestu spásy. Aby našli Krista, a prijali ho do svojho života.

3.19 Dobré skutky, aby chválili Nebeského Otca

Na dôležitosť správneho úmyslu laického apoštolátu a života podľa Evanjelia poukazujú slová: **„Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach." (Mt 6,16)** Zároveň nás usmerňujú aj ďalšie slová Evanjelia: **„Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach." (Mt 6,1)** Teda konanie treba začínať so správnym úmyslom.

3.20 Božské Srdce Ježišovo a Deviatnik k Božskému Srdcu

Na človeka môžu v jeho živote vytvárať veľký tlak mnohé ťažkosti, ktoré využíva zlý na ničenie nádeje v živote veriaceho kresťana. Veľkou pomocou pre kresťana, aj laického apoštolu, aby bol chránený proti beznádeji je vykonanie si pobožnosti Deviatnika k Božskému Srdcu Ježišovmu. Pre tých, čo si Deviatnik vykonajú, platia prisľúbenia Božského Srdca Ježišovho, ktoré dal Ježiš Kristus každému, kto si vykoná

Deviatnik k Božskému Srdcu. Medzi prisľúbeniami sú: Ctiteľia Božského Srdca obsiahnu: 1. Všetky milosti, potrebné ich stavu; 2. pokoj v rodinách; 3. potechu vo všetkých protivenstvách; 4. ochranu v živote, ale osobitne v hodine smrti; 5. požehnanie na všetky podujatia; 6. žriedlo a nekonečné more milosrdenstva v Božskom Srdci pre hriešnikov; 7. horlivosť vlažným dušiam; 8. horlivým dušiam pokrok v dokonalosti; 9. požehnanie domom, v ktorých uctieujú obraz Božského Srdca; 10. kňazom milosť pri práci na spáse duší; 11. tým, čo rozširujú pobožnosť Božského Srdca, istotu, že budú zapísaní v samom Srdci Ježišovom; 12. Sľubujem v prehojnom milosrdenstvesvojho Srdca, že tým, čo vykonávajú pobožnosť deväť po sebe nasledujúcich prvých piatkov, dám milosť kajúcnosti, že nezomrú bez mojej milosti, ani bez prijatia svätých sviatostí a moje Srdce im bude bezpečným útočiskom v hodinu smrti.

Teda pre každého, kto si vykoná platný Dieviatnik k Božskému Srdcu, platí, že nezomrie v ťažkom hriechu. To je veľká pomoc proti útokom beznádeje od zlého. Stáva sa, že sa nepodariť splniť podmienky počas deviatich za sebou nasledujúcich deväť prvých piatkov v mesiaci. V prípade, že takéto problémy prichádzajú, je vhodné obetovať sväté prijímanie a omšu za úspešné vykonanie Deviatnika. Je overené, že to pomôže, a vykonanie Deviatnika sa s Božou pomocou podarí. Zároveň odporúčam zasvätiť sa Božskému Srdcu Ježišovmu. Je to veľká pomoc aj pri laickom apoštoláte.

3.21 Modlitba denne

K pravidelnej modlitbe nás vedú Kristove slová: **„Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia! Duch je síce ochotný, ale telo slabé.”**

(Mt 26,41) Ježiš bol dokonca žiadaný, aby naučil svojich učeníkov modliť sa: **„Raz sa na ktoromsi mieste modlil. Keď skončil, povedal mu jeden z jeho učeníkov: „Pane, nauč nás modliť sa, ako Ján naučil svojich učeníkov.””** (Lk 11,1) Potom ich naučil modliť sa Otčenáš, ako sa ho modlíme aj dnes. "Otčenáš" je Pánova modlitba. Každému laickému apoštolovi odporúčam modliť sa podľa svojich síl a možností minimálne

päť Otčenášov denne na rôzne úmysly. Odporúčam medzi modlitby zaradiť aj modlitbu „Na úmysel Svätého Otca, a za Svätého Otca“.

3.22 Odpustenie

Život prináša rôzne situácie. Niekedy nás niektorý blízny zraní. Telesne, alebo duchovne. Je potrebné, aby sme mu odpustili. Pobáda nás ku tomu Zlaté pravidlo a iné slová Svätého Písma: **„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci.“ (Mt 7,12)**

Veľkú nádej a istotu máme v slovách Pána Ježiša: **„Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.“ (Mt 6,14-15)** **„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci.“ (Mt 7,12)** **„Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.“ (Lk 6,38)** Vo svetle týchto slov je zjavné, že pre nás všetkých je nevyhnutné, aby sme odpúšťali, ako chceme, aby aj nám bolo odpustené. Jedným zo znakov kresťana je aj schopnosť a snaha odpúšťať svojim vinníkom.

3.23 Láska je trpezlivá

Veľkou inšpiráciou k trpezlivosti sú slová svätého Pavla: **„Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.“ (1 Kor 13,4-7)** **„Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo, so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja.“ (Ef 4,1-3)** Zdrojom sily pre trpezlivé znášanie súšok je

Sviatostný Ježiš v našom srdci. Tak isto je naša trpezlivosť potrebná pre naše medzil'udské vzťahy. K trpezlivosti veľmi pobáda Zlaté pravidlo: **„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci.“ (Mt 7,12)**

3.24 Sviatosti

V Katechizme Katolíckej Cirkvi v bode 1084 sa píše: „Kristus, „ktorý sedí po pravici Otca“ vylieva Ducha Svätého na svoje telo, ktorým je Cirkev, pôsobí teraz prostredníctvom sviatostí, ktoré ustanovil na udeľovanie svojej milosti. Sviatosti sú vnímateľné znaky (slová a úkony) prístupné našej terajšej ľudskej prirodzenosti. Kristovým pôsobením a mocou Ducha Svätého spôsobujú milosť, ktorú naznačujú.“ Poznáme sedem sviatostí:

1. Sviatosť krstu, 2. Sviatosť zmierenia, 3. Sviatosť svätého prijímania, 4. Sviatosť birmovania, 5. Sviatosť manželstva, 6. Sviatosť posvätného stavu, 7. Sviatosť pomazania nemocných. Pre posilnenie a rast vo viere veriaceho, aj laického apoštola, je nevyhnutné, aby sa veriaci posilňoval vo svojom duchovnom živote prijímaním sviatostí. To prináša silu pre každodenné svedectvo laického apoštola pri ohlasovaní Evanjelia svojím životom aj slovami. Veď sám Ježiš hovorí: **„Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ (Mt 11,28-29)**

3.25 Spytovanie svedomia a pokánie

Pretože sme slabí a hriešni, odporúča sa často spytovať si svedomie. Jedno z Cirkevných prikázaní požaduje od veriaceho: „Aspoň raz za rok sa vyspovedať a prijať Sviatosť Oltáru.“ Vo všeobecnosti horlivejší veriaci sa spovedajú a prijímajú aj častejšie. Ak sme v stave posväťujúcej milosti, môžeme prijímať sviatosti aj viac krát za týždeň. Okrem Sviatosti krstu.

Ten sa prijíma len raz za život. Vyžaduje prípravu. Sviatosť zmierenia je pre tých, ktorí konajú pokánie, chcú sa zmieriť s Dobrým Pánom Bohom, a dostať do stavu posväcujúcej milosti. Pre to, aby sme mohli prijímať Sviatosťného Ježiša do srdca, je potrebné, aby sme sa náležite pripravili. V Katechizme Katolíckej Cirkvi sa v bode 1384 píše: „...Svätý Pavol povzbudzuje spytovať si svedomie: **„Kto by jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie.”** (1 Kor 11, 27-29) Kto si je vedomý ťažkého hriechu, musí skôr, ako pristúpi k prijímaniu, prijať sviatosť zmierenia. Skutkami kajúcnosti sú pôst a skutky lásky- skutky milosrdenstva. Pôst je akýkoľvek sebazápor, ktorým vyjadrujeme vyvyšovanie Boha nadovšetko. Svätý Ján Krstiteľ vyzýva ku pokániu slovami: **„Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.”** (Mt 3,2) Samotný Ježiš nás vyzýva: **„Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.”** (Mk 1,15) Odpustil hriešnici so slovami: **„...Ani ja ťa neodsudzujem. Chod’ a už nehreš!”** (Jn 8,11) Pre účinné pokánie je nevyhnutné úprimne sa zamyslieť nad slovami, ktoré hovoríme pri spovedi, sviatosti zmierenia: "Chcem sa polepšiť, viac nehrešiť, a príležitosti ku hriechu sa chrániť." Je mimoriadne dôležité pre našu spásu, aby sme tieto slová brali vážne, a podľa nich aj konali.

O konaní skutkov kajúcnosti hovorí Ježiš: **„A keď sa postíte, nebud’te zamračení ako pokrytci. Znetvorujú si tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Keď sa ty postíš, pomaz si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.”** (Mt 6,16-18) Jedna z ciest pokánia je aj konanie skutkov milosrdenstva. Potvrďuje to aj blahoslavenstvo: **„Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.”** (Mt 6,7) V piatok, namiesto nejedenia mäsa, môžeme navštíviť chorého.

Príkladom skutku kajúcnosti môže byť aj sebazaprenie, ktoré nevidno navonok, keď máme na tanieri rezeň, zemiaky a šalát, a keď máme chuť na rezeň - dáme si šalát. Keď máme chuť na šalát, dáme si zemiaky. Keď

máme chuť na zemiaky, dáme si rezeň. Sebazaprením môže byť aj to, že namiesto čokolády si kúpime rohlíky. Alebo namiesto kávy si dáme čaj. Svojím sebazaprením ukazujeme Bohu naše pokorenie sa pred ním, našu ľútosť nad hriechami, našu snahu obrátiť sa a polepšiť. O tom, že Boh prijíma našu snahu o polepšenie, ktorú vyjadrujeme skutkami pokánia, svedčia aj slová Pána Ježiša: „**Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.**”(Lk 15,7)

3.26 Svätosť

Svätosťou sa najlepšie približujeme ku večnému životu. Ježiš nás vyzýva: „**Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.**” (Mt 5,48) Apoštol svätý Peter píše: „**Ako poslušné deti neprispôbujte sa takým žiadostiam, ako keď ste boli v nevedomosti, ale ako svätý je ten, ktorý vás povolal, buďte aj vy svätí vo všetkom svojom počínaní; veď je napísané: „Bud’te svätí, lebo ja som svätý.**” (1 Pt 1, 14-16) Treba sa snažiť o svätosť, vytrvalo o ňu bojovať proti svojej hriešnosti, aj keď často padáme do hriechov. No vytrvalý zápas o posvätcujúcu milosť je prvý krok ku svätosti. Ak cítime, že sa nás chytá beznádej, vyjadríme svoje pocity a sklamanie zo svojej nešikovnosti pred Pánom Ježišom, a poprosme ho s dôverou o jeho pomoc pre náš zápas o svätosť. On nám pomôže s radosťou. Lebo platia Ježišove slová: „**Aj ja vám hovorím: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria.**” (Lk 11,9-10) Tak isto teda môžeme s dôverou prosieť o pomoc pri našej každodennej snahe o našu svätosť. Dobrý Boh nám pomôže.

3.27 Duchovné vedenie kňazom

Pre úspešné napredovanie v duchovnom živote, aj v apoštoláte, je nevyhnutné byť v spojení s Cirkvou a sviatosťami cez osobu kňaza vo farnosti. Jedná sa o kňaza, ktorý je spojený v poslušnosti viditeľnej hlave Cirkvi - v poslušnosti pápežovi. Aj tu platia Ježišove slová: **„A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ (Mt 16,18)** Tieto Ježišove slová platia na všetkých pápežov - nástupcov svätého Petra. Svojim učeníkom Ježiš povedal: **„Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda. Kto však pohŕda mnou, pohŕda tým, Ktorý ma poslal.“ (Lk 10,16)** Laický apoštol môže mať osobitného duchovného vodcu, ale môže sa uspokojiť aj s duchovným vedením kňaza vo farnosti.

3.28 Štúdium

Pre laického apoštola je priebežné štúdium nevyhnutnou súčasťou jeho života. Je nevyhnutné pravidelne čítať duchovnú literatúru, a ak sa dá - denne - čítať Sväté Písmo, alebo inú náboženskú literatúru. Pri čítaní náboženskej literatúry laický apoštol lepšie spoznáva svoju vieru, a učí sa ju lepšie zapojiť do svojho každodenného života. Zároveň vie lepšie svoju vieru zdieľať svojim blízkym. Tak, ako sa pripravuje na svoje povolanie - zamestnanie, aj služba v laickom apoštoláte vyžaduje poctivú prípravu a zdokonaľovanie sa. Je mimoriadne dôležité, aby sme to, čo sme si naštudovali z náboženskej literatúry, aj správne uskutočňovali. Svedčia o tom aj slová: **„A slovo aj uskutočňujte, nebud'te len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba. Lebo kto iba počúva slovo a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, čo si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. Pozrie sa na seba, odíde a hneď zabudne, aký je. Ale kto sa zahľadá do dokonalého zákona slobody a vytrvá, kto nie je zabudlivý poslucháč, ale uskutočňovateľ diela, ten bude blahoslavený pre svoje skutky.“ (Jak 1,22-25)** Podobne je nevyhnutné snažiť sa štúdiom zdokonaľovať sa

vo svojom civilnom povolaní, zamestnaní, aby sme ho vykonávali kvalitne a zodpovedne. Pre zdokonaľovanie duchovného života sú mimoriadne vhodné aj duchovné cvičenia a duchovné obnovy, ktoré vedie Katolícka cirkev.

3.29 Talenty a dary – rozvoj

Laický apoštol, podobne ako pri zamestnaní, sa snaží zlepšovať aj svoje talenty, dary, znalosti a schopnosti pre laický apoštolát. Je to podobné, ako v podobenstve o talentoch: **„Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ Predstúpil ten, čo dostal dva talenty, a vravel: „Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie dva. Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána. Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: „Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Báľ som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje. Jeho pán mu povedal: „Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov. Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. (Mt 25,14-29) Ak si človek nie je istý, či**

má talenty, treba, aby ich hľadal. Môže skúšať rôzne smery aktivít. Obyčajne každý človek dostal viac, či menej talentov a darov. Ak sa mu zdá, že je to málo, treba prosiť v modlitbe, aby mu Dobrý Pán Boh ukázal, že aké talenty mu dal. Treba hľadať, že aké talenty sme dostali. Nemusíme sa báť dôverovať Dobrému Pánu Bohu aj v tejto veci. Môžeme o dary a talenty prosiť s dobrým úmyslom. Platia tu slová Svätého Písma: **„Aj ja vám hovorím: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvorí vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvorí.” (Lk 11,9-10)** Takže správny postoj kresťana je aktívny v prospech hľadania, rozvíjania a využívania svojich talentov, darov, schopností a znalostí na slávu Božiu a na spásu ľudí. Môžeme si byť istí, že Dobrý Boh nám pomôže rozvíjať naše talenty a dary, ak sa budeme s dôverou snažiť ich čo najlepšie zužitkovať pre Pána Boha na jeho slávu a na spásu ľudí. Platí aj tu: **„Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne...” (Mt 25,29)**

3.30 Pokora

Pokora je jedna z čností. Je opakom pýchy. Vieme, že pýcha je príčinou pádu neposlušných anjelov. Vzorom pokory je Pán Ježiš. Pokorná je aj Panna Mária, keď spieva svoj Magnifikat. V ňom sú slová: **„...Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených.”** (Lk 1, 51-52) Panna Mária je pokorná služobnica Pána, keď prijíma Boží plán do svojho života, keď na slová archanjela Gabriela odpovedá slovami: **„...Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova. ...”** (Lk 1,38) Čo je pokora, nám najlepšie ukazuje sám Pán Ježiš Kristus, keď sa v Getsemanskej záhrade pokorne podvoľuje vôli Nebeského Otca slovami: **„Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!”** (Lk 22,42) Pokorný človek nehľadá svoju slávu, ani po nej netúži. Ale sa ponízuje hlavne pre Pánom Bohom, a nevyvyšuje sa nad nikoho. Je si vedomý svojej slabosti, nepreceňuje sa, a netúži po prednostiach. Aj ku tomuto nás povoláva Ježiš, keď nám v

srdci hovorí: „... **Pod' za mnou!**” (Jn 1,43) Je to náročné, ale platí to pre všetkých, ktorí Ježiša chcú nasledovať do večného života. Potvrďuje to aj sám Ježiš, keď hovorí: „**Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden.**” (Mt 10,38) Je to životná výzva, no môžeme dôverovať Ježišovi, že nás miluje, a chce nám to najlepšie. Povzbudzujú nás aj slová svätého Pavla: „**Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré; tým, čo sú povolani podľa jeho rozhodnutia.**” (Rim 8,28) Lebo, ako sám Ježiš povedal: „...**Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.**” (Jn 14,6) A tak, kto chce nasledovať Ježiša, musí kráčať cestou lásky a pokory podľa Ježišovho vzoru.

3.31 Pokánie potrebujeme aj proti farizejstvu

Azda si môže niekto pomyslieť, že aký je on vynikajúci, aktívny a horlivý v Božích veciach. Všetka česť, chvála a sláva patrí nášmu Dobrému Pánu Bohu, lebo bez neho by sme nič nevedeli urobiť. Ako hovorí Ježiš : „**Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.**” (Jn 15,5) To Dobrý Pán Boh dáva, že sa nám niečo podarí. Možno si ešte pripomenúť slová: „**Ved' kto ti dáva vyniknúť?! Čo máš, čo si nedostal? A keď si dostal, čo sa chvasceš, akoby si nebol dostal?**” (Kor 4,7) A keď nás azda pokúša farizejská pýcha, vtedy je potrebné inšpirovať sa pokorným postojom mýtnika, ako je napísané: „**Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: "Bože, buď milostivý mne hriešnemu."** (Lk 18,13) Ježiš nás vyzýva: „ ... **Kajajte sa a verte evanjeliu.**” (Mk 1,15) „**Ja karhám a trescem tých, ktorých milujem. Buď teda horlivý a rob pokánie.**” (Zjv 3,19)

3.32 Trpezlivosť

Trpezlivosť je jedna z čností kresťana. Ňou, trpezlivým znášaním našich krížov, sa tiež približujeme k Ježišovi. Na našom kríži sme bližšie k Ježišovi. Svätý apoštol Pavol píše: „... **chválime sa aj súženiami, ved' vieme, že súženie prináša trpezlivosť, trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej. A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.**” (Rim 5,3-5) Ku tomu nás vedie láska k Bohu a ku blíznym. Svätý apoštol Pavol píše: „ **Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo, so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znášajte sa navzájom v láske...**” (Ef 4,1-2) „**Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.**” (1 Kor 13,4-7) Tieto, a veľa podobných vyjadrení, nás povzbudzujú k trpezlivosti v našom každodennom živote.

3.33 Sebazápor úmysly

Sebazaprenie je pred Bohom záslužný čin, ak sa robí s láskou. Možno ho obetovať na rôzne úmysly. Vyjadruje našu pokoru pred Pánom. A to, že Pána považujeme za najvyššieho a najdôležitejšieho pred všetkými telesnými pôžitkami. Vo Svätom Písme sa píše: „**Dobrá je modlitba s pôstom a milosrdenstvo so spravodlivosťou....**” (Tob 12,8) Sebazápor sa môže vykonávať telesným, alebo duchovným pôstom. Môžeme si odprieť mäsitý pokrm, alebo fajčenie, sladkosti. Alebo namiesto pozerania televízie sa pomodlíme Otčenáš. Je mimoriadne dôležitý aj náš vnútorný postoj. Či sa postíme kvôli obdivu vonkajšieho sveta, alebo kvôli Pánovi. Ježiš nás usmerňuje: „**A keď sa postíte, nebud'te zamračení ako pokrytci. Znetvorujú si tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Keď sa ty postíš, pomaz si**

hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti." (Mt 6,16-18) Pôst a sebazaprenia môžeme obetovať na rôzne úmysly. Napríklad za našich blízkych, za Cirkev, za pokoj vo svete, na úmysly Svätého Otca, na úmysel kňaza vo farnosti, alebo na rôzne iné úmysly. O sile pôstu svedčia aj známe udalosti zo Starého Zákona, keď Ester zachránila svoj národ. Svedčia o tom slová : „**Ester teda odkázala Mardochejovi: Chod' a zhromaždi všetkých Židov, ktorých nájdeš v Súzach, a modlite sa za mňa! Tri dni a tri noci nič nejedzte, ani nepite! Ja sa budem so svojimi služobníkmi podobne postiť, a potom pôjdem za kráľom, hoci nezavolaná,...**" (Est 4,15-16) Udalosti dostali spád, a nakoniec: „**Tak spôsobili Židia svojim nepriateľom veľkú porážku.**" (Est 9,5) Modlitba spojená s pôstom má veľkú silu. Musíme však dávať pozor, aby sme si nemiernymi pôstami a sebazapreniami neoslabili a nepoškodili zdravie.

3.34 Práca a zamestnanie

Ježiš hovorí: „**...Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.**" (Jn 5,17) Svätý Pavol apoštol píše: „**Kto nechce pracovať, nech ani nejde.**" (2 Sol 3,10) Je správne, aby sme si poctivou prácou zaobstarávali obživu pre seba a pre svojich blízkych, ktorí sú na našu prácu odkázaní. Zároveň pomocou našej poctivej a svedomitej práce môžeme získavať finančné prostriedky na podporu charity, podporu Cirkvi a dobročinnosti.

3.35 Zložiť svoje starosti na Pána

„**Zlož svoju starosť na Pána a on ťa zachová; a nikdy nedopustí, aby bol spravodlivý zmietaný.**" (Ž 55,23) To neznamená, že nemáme rozumne plánovať a viesť svoje aktivity, ale že máme dôverovať Bohu aj v tom, že nám pomôže podľa svojej vôle naše zámery uskutočniť. Nemáme sa ani nemierne strachovať o svoje živobytie, lebo aj Ježiš nás vyzýva:

„Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodejete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev? (Mt 6,25) Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: „Čo budeme jesť?“ alebo: „Čo budeme piť?“ alebo: „Čo si oblečieme?“! Ved' po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.” (Mt 6,31-33) Tieto slová nás pobádajú k dôvere voči Božej prozreteľnosti a jeho starostlivosti o nás.

3.36 Životospráva

Laický apoštol vedie rozumnú životosprávu, lebo si je vedomý prikázania: **„...Nezabiješ!...” (Mt 5,21)** Netýra zbytočne svoj organizmus hladom, alebo prejedaním sa, ale stravuje sa mierne. Aj v životospráve platia Ježišove slová: **„Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovorí: „Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!” No múdrosť ospravedlňuje jej skutky.” (Mt 11,19)** Laický apoštol sa stravuje teda primerane. Tak isto sa oblieka primerane.

3.37 Rozlišovať podstatné

Život prináša rôzne úlohy a povinnosti. Tu treba rozumne zvažovať a uprednostňovať dôležité a podstatné od menej dôležitého. Upozorňujú nás o tom aj Ježišove výčitky farizejom: **„Slepí vodcovia! Komára preciedzate a ťavu prehltáte.” (Mt 23,24)** K zodpovednosti nás vyzývajú aj slová: **„Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci, lebo dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale zanedbali ste, čo je v zákone dôležitejšie - spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť! Toto bolo treba robiť, a tamto nezanedbávať.” (Mt 23,23)** Preto zvažujeme, a pri rozhodovaní sa volíme riešenia, v ktorých je viac lásky k Bohu a ku blíznym.

3.38 Kto hovorí a tak koná

Pre našu spásu je nevyhnutné, aby sme plnili Božiu vôľu. Sám Ježiš o tom hovorí: „**A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale.**”

(Mt 7,24) „**Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.**”

(Jn 14,23) Tak isto aj apoštol svätý Jakub píše v liste: „**A slovo aj uskutočňujte, nebud'te len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba. Lebo kto iba počúva slovo a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, čo si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. Pozrie sa na seba, odíde a hneď zabudne, aký je. Ale kto sa zahľadí do dokonalého zákona slobody a vytrvá, kto nie je zabudlivý poslucháč, ale uskutočňovateľ diela, ten bude blahoslavený pre svoje skutky.**” (Jak 1,22-25)

Ku cieľavedomému a zodpovednému plneniu Božej vôle podľa Svätého Písma a podľa učenia Cirkvi nás vedú tiež slová: „**Kto by teda zrušil jediné z týchto prikázaní, čo aj najmenšie, a tak by učil ľuď, bude v Nebeskom kráľovstve najmenší. Ale kto ich zachová a tak bude aj učiť, ten bude v nebeskom kráľovstve veľký.**” (Mt 5,19)

Všetky tieto slová nás povzbudzujú k svedomitosti pri plnení Božej vôle podľa Svätého Písma, podľa učenia Katolíckej cirkvi, a podľa najlepšieho vedomia a svedomia.

3.39 Neboj sa, len ver!

Aj laický apoštol sa môže dostať pri apoštoláte do napätých situácií. Netreba strácať pokoj a rozvahu, lebo Dobrý Boh vie zasiahnuť v prospech laického apoštola. Povzbudzujú nás slová Písma: „**Ale keď Ježiš počul, čo hovoria, povedal predstavenému synagógy: „Neboj sa len ver!”**” (Mk 5,36) Keď prišli k domu predstaveného synagógy, videl rozruch, plač a veľké bedákanie. Vošiel dnu a povedal im: „**Prečo sa plašíte a nariekate? Dievča neumrelo, ale spí.**” Oni ho vysmiali. Ale on všetkých

vyhnal, vzal so sebou otca a matku dievčaťa a tých, čo boli s ním, vstúpil tam, kde dievča ležalo, chytil ho za ruku a povedal mu: "Talitha kum!", čo v preklade znamená: "Dievča, hovorím ti, vstaň!" A dievča hneď vstalo a chodilo; malo totiž dvanásť rokov. I strpli od veľkého úžasu." (Mk 5,38-42) K dôvere a odvahe vzývať Božiu silu a pomoc nás povzbudzujú aj slová: „Nebojte sa tých; čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zahubiť v pekle. Nepredávajú sa dva vrabce za halier? A predsa ani jeden z nich nepadne na zem bez vedomia vášho Otca. Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané. Nebojte sa teda, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov. Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi; aj ja vyznám pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach." (Mt 10,28-32) Jediná prijateľná bázeň je bázeň, že hriechom urazíme Dobrého Pána Boha. Bázeň Božia je jeden z darov Ducha Svätého. Popri odvahe je v apoštoláte veľmi účelná a užitočná aj rozvaha. Samotný Ježiš hovorí: „**Hľa posielam vás ako ovce medzi vlkov. Buďte teda opatrní ako hady a jednoduchí ako holubice.** (Mt 10,16)

3.40 Poklona Pánu Bohu v duchu a v pravde

Ježiš hovorí všetkým: „**Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctitelia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Lebo sám Otec hľadá takých ctiteľov.**” (Jn 4,23) Preto, ak si chceme Boha ctiť, nasledujeme svojim srdcom tieto Ježišove slová. To platí aj pre laických apoštolov.

4. Záver

Laický apoštolát je veľmi dôležitý v našom duchovnom živote. Je jedným zo znakov kresťana - laika. Kresťan sa dáva do služby Dobrému Pánu Bohu z lásky k nemu a ku blíznym. Svedčí tak svojim životom o nesmiernej Božej milosti a láskavosti, že Bohu záleží na spáse každého

človeka. Zároveň môže svedčiť aj svojimi slovami, môže podávať osobné svedectvo o Božej milosti v jeho živote. Tak sa stáva laickým apoštolom. Poslanie laického apoštola umožňuje svedčiť o Dobrom Pánu Bohu tam, kde sa práve laický apoštol nachádza. Nemusí opúšťať svoje zamestnanie, ktoré je povinný vykonávať správne a dobre, na väčšiu slávu Božiu a na spásu ľudí. Dobre vykonávaná poctivá práca laického apoštola je tiež na slávu Božiu. A tak sa Evanjelium môže šíriť do celého sveta aj silou laikov, ktorí sú vedome, či nevedome, zapojení do laického apoštolátu. Laický apoštol sa tak účinne svojím každodenným snažením spolupodieľa na Božom diele na slávu Božieho mena a na spásu ľudí. Nech vás Dobrý Pán Boh žehná!

©Miroslav Prieceľ.